

Kaip Ana pamėgo darželį...

- Mama, maaama!!! Aš nenoriu eiti į darželį – niurna Ana mamai. – Pasilikim namie..Prašuuu!!!

- Gerai, -atsako, galiausiai pasidavusi dukrytės prašymui mama.

Nuo tos dienos Ana nebėjo į darželį.

Praėjo dvi savaitės. Kartą Ana su mama nuėjo į parduotuvę nusipirkti maisto produktų.

- Ana, Ana, labas! – pasigirdo kažkur už nugaros balsas.

Ana apsisuko, apsižvalgė ir pamatė draugę Unę.

- Kodėl tu į darželį nebeateini? – klausia Unė Anos. – Mes visi tavęs laukiam laukiam, o tavęs nėra. Žinai, pas mus grupėje nelaimė atsitiko! Prisimeni lėlę su geltona suknyte tu su ja mėgdavai žaisti? Ji vakar dingo. Mes visą grupę apieškojom ir mokytoja padėjo - neradom!

- Kaip tai dingo? – sunerimo Ana. – Kur ji galėjo dingti?

- Nežinau, - liūdnai atsakė Unė. – Tai tu rytoj ateisi į darželį?

- Ateisiu, būtinai ateisiu, - susimąščiusi pasakė Ana.

Kitą rytą Ana pati atsibudo labai anksti ir paprašė mamos nuvesti ją į darželį. Atėjusi, pasisveikino su mokytoja ir vaikais, ir išsyk nuėjo ieškoti mylimos lėlės. Žaislų dėžėje jos nėra, spintoje - nėra, lentynoje - nėra, už lentynos tai pat nėra...

- Lėlyte, kurgi tu? – liūdnai paklausė Ana.

Lėlytė taip ir neatsirado.

Vakare mama atėjo pasiimti Anos iš darželio. Mergaitė apsirengė ir jos išėjo. Einant per parką po truputį ima lyti. Staiga Ana pamato ant parko suoliuko sėdinčią, šlapią ir nešvarią savo mylimą darželio lėlytę.

- Mama, žiūrėk! – sušuko mergaitė. – Ten lėlytė iš mano darželio! Ar aš galiu ją pasiimti, parsinešti namo, nuprausti ir rytoj į darželį nunešti?

Mama leido mergaitei paimti lėlę. Ji padavė Anai maišelį į kurį mergaitė turi įdėti sušlapusią lėlytę.

- Lėlyte, lėlyte, kaip tu čia atsiradai? Kas čia tave atnešė? – svarstė mergaitė, keldama lėlę nuo suoliuko.

- Labas Ana! – pasigirdo džiaugsmingas lėlės balsas. – Aš labai džiaugiuosi tave matydama. Manęs čia niekas neatnešė. Aš tavęs darželyje laukiau laukiau, o tu vis neateidavai su manimi pažaisiti. Aš labai liūdėjau ir nusprendžiau pati pas tave ateiti, bet pasiklydau!

- O aš šiandien tavęs darželyje visur ieškojau! – pasakė Ana. – Tu daugiau niekur neik iš grupės, geriau aš ateisiu į darželį ir su tavimi pažaisiu!

Likusį kelio galą Ana nešė maišelį su lėle tvirtai jį laikydama ir labai saugodama, kad lėlė vėl kur nepasimestų.

Naktį Ana susapnavo, kaip ji darželyje su mokytoja ir kitais vaikais mokosi dainelę mamyčių šventei, kaip į grupę ateina Kalėdų senelis su dovanomis, kaip ji lauke smagiai žaidžia su draugais, kaip grupėje pastatė aukštą aukštą bokštą iš kaladėlių ir dar daug visko...

Ryte, atsibudusi ir besiruošdama į darželį, mergaitė pagalvojo ir sako:

- O vis dėl to darželyje man patinka!

Ir paėmusi maišelį su nuprausta ir išdžiovinta lėlyte, mamos lydima, išėjo į darželį.